

V. stretnutie

Téma: Ekumenizmus

Úryvok zo Sv. Písma:

(Jn 17, 20 – 24)

“No neprosím len za nich, ale aj za tých, čo skrze ich slovo uveria vo mňa, aby všetci boli jedno, ako ty, Otče vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet uveril, že si ma ty poslal. A slávu, ktorú si ty dal mne, ja som dal im, aby boli jedno, ako sme my jedno - ja v nich a ty vo mne. Nech sú tak dokonale jedno, aby svet spoznal, že si ma ty poslal a že ich miluješ tak, ako miluješ mňa. Otče, chcem, aby aj tí, ktorých si mi dal, boli so mnou tam, kde som ja, aby videli moju slávu ktorú si mi dal, lebo si ma miloval pred stvorením sveta.”

Zamyslenie

Všetci sme svedkami vzájomných názorových rozdielov, a to nie len medzi jednotlivými cirkvami a cirkevnými spoločenstvami, ale aj medzi členmi vlastných cirkevných spoločenstiev, farností a zborov, ba i v našich rodinách a priateľstvách. Aj tieto neľahké pocity a skúsenosti sú vlastne volaním po úsilí o budovanie a udržanie vzájomnej jednoty...

Večer pred ukrižovaním sa Ježiš modlil dlhú modlitbu za svojich učeníkov, za všetkých, ktorí uveria v neho. Ak chceme pochopiť tento hlboký text, musíme sa teraz duchovne preniesť do večeradla, zavrieť si oči, zrazu vidieť pred sebou Pána Ježiša, apoštolov a seba... Ježiš sa modlí k Otcovi, aby všetci ľudia, ktorí v neho uveria, boli jedným živým spoločenstvom, aby boli zjednotení s ním a v ňom a medzi sebou navzájom. Táto modlitba nám odкрýva, čo sa nachádza tak v Ježišovom srdci, ako i v srdci nebeského Otca. Jednou z jeho túžob je zjednotiť ľudstvo rozdelené hriechom do jednej Božej rodiny. Ježiš prosí o jednotu. Z toho pre mňa teda vyplýva povinnosť i zodpovednosť deň čo deň, až do konca čias ponúkať seba Pánovi, v úsilí napomáhať jednote jeho i mojej duchovnej rodiny, mystického tela – Cirkvi.

Je veľkým šťastím, že patríme ku generácií, kde sa v posledných desaťročiach začala v hojnej miere šíriť túžba po kresťanskej jednote. A to tak u nás katolíkov, ako aj medzi našimi oddelenými bratmi. Už táto túžba, toto hnutie za jednotu - nazývané ekumenické hnutie, je veľké dielo Božej milosti v nás.

Emeritný pápež Benedikt XVI. pripomína, že jednota Ježišových učeníkov nespočíva v ľudských kompromisoch, nie je výsledkom kuloárnych snáh, či demokratického hlasovania väčšiny. Je to dar milosti, dar Pánovho Ducha, ktorý nás bude viesť k plnej pravde. Jednota môže vyrastať jedine z pravdy - z pravdy, ktorá je nemenná, ktorú nám zjavil Boh. Z tohto dôvodu je neprípustné upravovať poklad viery, meniť význam dogmatických vyhlásení, vypúšťať podstatné slová, či niektoré články kréda... Toto by bolo slepou uličkou. Jednotu možno uskutočniť len na spoločnom prijatí Bohom zjavených právd, ktoré tvoria obsah zjavenej viery.

Celý proces zjednocovania sa musí začať duchovným obrátením srdca, sprevádzaný hlbokou modlitbou, čo nás privedie k očisteniu našej *dejinnej pamäti, k spoločnému preskúmaniu našej bolestnej minulosti, k vzájomnému odpusteniu a zmiereniu*. Tu sa dotýkame podstaty ekumenického hnutia – je to výsostne Božia udalosť v nás, prijatie Božej

pravdy do ľudského srdca, ktoré sa chce nechať viesť Duchom Svätým, ktoré sa zrieka čisto ľudských postojov a snáh. Avšak táto skutočnosť sa neudeje bez nás.

Katolíci, evanjelici, kalvíni, reformovaní, anglikáni, metodisti, presbyteriáni...Všetci patríme Kristovi, a popri tom sme tak rozdelení. Možno si mnohí v rozhorčení pomyslia, že ako sa na to môže Boh pozerat', prečo v tejto veci niečo rozhodné neurobí... No otočme si tú otázku opačne: Čo keď sa to na konci raz Boh opýta mňa? Prečo som to nechal len tak? Čo som pre jednotu urobil ja?

Pomocné otázky pre diskusiu

Dialóg medzi kresťanmi rôznych konfesií, ktorých spája jeden krst, má na synodálnej ceste osobitné miesto.

- Aké vzťahy má naše cirkevné spoločenstvo s príslušníkmi iných kresťanských tradícií a denominácií?
- Čo máme spoločné a ako kráčame spoločne?
- Aké ovocie sme získali zo spoločného kráčania?
- Aké sú ťažkosti?
- Ako môžeme urobiť ďalší krok, aby sme pokročili na našej spoločnej ceste?